

I U 2613/2017-14

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

6.5. 2020

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki svétniki Liljana Polanec kot predsednica ter mag. Darinka Dekleva Marguč in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Maje Perpar kot zapisnikarice in pravosodne svétnice Tine Tratnik, ki je o zadevi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE TERJATEV BANK, d.d., Davčna ulica 1, Ljubljana, ki jo zastopa direktor njega pa po splošnem pooblastilu zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-103/2014/17 z dne 23. 10. 2017,

na seji 6. maja 2020

ODLOČILO:

- I. Tožbi se ugodi, izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-103/2014/17 z dne 23. 10. 2017 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške upravnega spora v znesku 15,00 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožnica (organ prve stopnje) je dne 6. 3. 2014 prejela zahtevo (v nadaljevanju: prosilke), za dostop do vseh zapisnikov sej upravnega odbora DUTB iz leta 2013, iz katerih je razvidno, kako so se dogovarjali o sklenitvi zunanjih svetovalnih pogodb. Dne 2. 4. 2014 je na podlagi 21. in 22. člena ter v skladu z 2. točko prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) izdala odločbo, s katero je zavrnila zahtevo prosilke iz razloga, ker zapisniki UO vsebujejo tudi vsebine, katerih razkritje bi povzročilo občutno škodo, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba. Tudi ponudniki svetovalnih storitev so določili ponudbeno dokumentacijo kot strogo zaupno oziroma kot poslovno skrivnost, zato je štela, da zapisniki UO izpolnjujejo objektivni kriterij poslovne skrivnosti.
2. Tožena stranka je izdala izpodbijano odločbo v ponovljenem postopku po sodbi Upravnega sodišča opr. št. I U 1288/2014-25 z dne 22. 2. 2017. Iz obrazložitve izhaja, da je sodišče sodbi ugodilo iz razloga, ker je bil izrek v nasprotju z obrazložitvijo, med toženo stranko in organom pa je ostalo sporno vprašanje kaj prosilka v svoji zahtevi za dostop do IZJ sploh zahteva. Sodišče je še dodalo, da se mora tožena stranka v ponovljenem postopku opredeliti do vprašanja, katere dokumente je prosilka želela ter v postopek povabiti osebe, na katere se osebni podatki v zahtevanih zapisnikih sej nanašajo. Tožena stranka je pred izdajo odločbe, v skladu z navodili sodišča, pozvala prosilko, da pove katere dokumente dejansko zahteva. Prosilka je dne 19. 6. 2017 odgovorila, da želi le vpogled v tiste dele zapisnikov iz 2013, ki se nanašajo na sklenitev svetovalnih pogodb z zunanjimi svetovalci.
3. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka pritožbi prosilke ugodila in odločbo tožnice z dne 3. 12. 2014 odpravila ter ji pod 1. točko izreka naložila, da prosilki v roku enaintridesetih (31) dni od vročitve te odločbe pošlje fotokopije dokumentov, ki jih našteje v enajstih točkah in pri tem pri vsakem dokumentu navede tudi, česa organ ne sme prikriti. Odločila je še, da v tem postopku posebni stroški niso nastali (2. točka izreka). V obrazložitvi navaja, da ni sporno, da je organ zavezanec za dostop do informacij javnega značaja in da zahtevani dokumenti izpolnjujejo vse kriterije za obstoj informacije javnega značaja. Tožena stranka je vpogledala v vse zapisnike iz leta 2013 (12) in ugotovila, da niso označeni kot poslovna skrivnost, da je bil Pravilnik o varovanju poslovne skrivnosti sprejet šele 18. 3. 2014 in da v zapisnikih ni nobenih gradiv, dokumentov ali podatkov, ki bi jih drugi poslovni subjekti označili za svojo poslovno skrivnost (v zapisnikih ni ponudb) zato deli, ki se nanašajo na zunanje svetovalce oziroma druge izvajalce, ne

predstavljajo poslovne skrivnosti po objektivnem kriteriju. Gre zgolj za pogovore in odločitve UO, ki kažejo na *modus operandi* UO pri odločanju za angažiranje zunanjih izvajalcev oziroma svetovalcev in njihovo izbiro. Na določenih mestih je neločljiv del diskusije tudi razlog za njihovo angažiranje. Ti deli ne morejo vplivati na položaj organa na trgu, še manj pa na poslovne subjekte, glede katerih se je UO pogovarjal in se nanje nanašajo nekatere odločitve o izbiri. Uvodni in zaključni deli zapisnikov neposredno ne poménijo pogovorov oziroma odločitev o izbiri zunanjih izvajalcev, vendar so ti podatki bistveni za zahtevane podatke – kdaj se je UO pogovarjal o izbiri oziroma kdaj je odločal o zunanjih izvajalcih in kateri člani UO so bili prisotni na seji, torej podatek, kdo je odločal o zunanjih izvajalcih. V dokumentu „Minutes of the 1st Meeting“ in „Meeting Minutes from the Board Meeting nr. 3“ sta navedena ime in priimek posameznika, ki nista nobeden od zgoraj navedenih posameznikov, vendar gre v enem primeru za posameznika, ki je bil kasneje v zvezi z organom prepoznan kot relativno javna osebnost in glede na to, da je bil izbran za opravljanje določenih funkcij in zanje tudi plačan, gre pri odločanju o njegovi izbiri tudi za porabo javnih sredstev, pri drugem pa gre za angažiranje posameznika, ki dejavnost, za katero naj bi ga organ angažiral, opravlja kot registrirano dejavnost samostojni podjetnik posameznik, zato v tej zvezi njegovi podatki niso varovani. V vseh dokumentih so navedena tudi imena in priimki članov UO in vodilnih oseb organa. Gre za njihove osebne podatke, ki niso varovani, saj so bodisi javni na podlagi zakona (Zakona o gospodarskih družbah, v nadaljevanju: ZGD-1) bodisi gre za porabo javnih sredstev (ker so zaposleni pri organu in nastopajo v imenu odločevalcev o potencialni porabi javnih sredstev). Tožena stranka je ugotovila, da je organ iz 11 zapisnikov lahko prosilki omogočil seznanitev le z deli, ki jih je zahtevala, kar bi lahko storil s prekritjem preostalih delov, ob smiselni uporabi določbe 7. člena ZDIJZ in Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja. Do drugih delov zapisnika, ki jih prosilka ni zahtevala, se tožena stranka v tej odločbi ni opredelila, ker niso bili predmet zahteve, izpodbijane odločbe in pritožbe. V pritožbeni postopek ni pritegnila fizičnih oseb kot stranskih udeležencev, saj se osebni podatki fizičnih oseb v javnem sektorju obdelujejo skladno s pravno podlago iz prvega odstavka 9. člena ZVOP-1, ki določa, da se osebni podatki v javnem sektorju lahko obdelujejo, če obdelavo osebnih podatkov in osebne podatke, ki se obdelujejo, določa zakon. V konkretnem primeru je to določeno v 1. alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ oziroma v ZGD-1.

4. Tožnica vlaga tožbo iz razloga zmotne uporabe materialnega prava, bistvenih kršitve določb postopka ter zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja (1. - 3. točka prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju: ZUS-1). V tožbi in pripravljalni vlogi navaja, da bi ji z razkritjem zaupnih podatkov, to je zapisnikov sej UO, nastala nepopravljiva škoda. Meni, da gre za izjemo od dostopa do informacij javnega značaja. Izpodbijana odločba je po

njenem mnenju tudi neizvršljiva in zaradi nejasnega izreka in obrazložitve ter nasprotja med izrekom in obrazložitvijo, obremenjena z bistveno kršitvijo pravil upravnega postopka (213. in 214. člen Zakona o splošnem upravnem postopku, v nadaljevanju: ZUP). V izpodbijani odločbi je tožena stranka pritožbi prosilke v 1. točki izreka ugodila v celoti. Tožena stranka naj bi odločala le o točno določenih delih zapisnikov, pri čemer v izreku ni odločila, da se v preostalih delih zahteva prosilke zavrne. Izrek se nanaša na 11 dokumentov, informacijski pooblaščenec pa je vpogledal v 13 dokumentov. Vsi zapisniki sej UO se nanašajo na obdobje pred veljavnostjo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja ZDIJZ-C. Po ZDIJZ, ki je veljal v času nastanka zahtevanih dokumentov, tožnica ni bila zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja, ker ni pravna oseba javnega prava. Tožnica je sicer ustanovljena z zakonom, vendar to še ne potrjuje, da gre za pravno osebo javnega prava, saj so njene naloge v javnem interesu prav toliko kot dejavnosti drugih gospodarskih družb v lasti države, ki pa niso pravne osebe javnega prava in iz tega razloga tudi ne organi zavezanci po ZDIJZ. Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (v nadaljevanju: ZUKSB) v sedmem odstavku 4. člena določa, da DUTB razkriva javnosti informacije, ki so pomembne za njegovo poslovanje, kot velja za javne delniške družbe. Ta člen izključuje uporabo pravil ZDIJZ. Meni, da je peti odstavek 1.a člena ZDIJZ protiustaven, saj krši 155. člen URS. Zapisniki sej UO v delu, kjer je zajeta razprava o svetovalnih pogodbah, izpolnjujejo objektivni kriterij poslovne skrivnosti. Informacijski pooblaščenec je spregledal tudi določila 40. člena ZGD-1, v skladu s katerim morajo podatke, ki so poslovne skrivnosti družbe, varovati tudi osebe zunaj družbe, če so vedele ali če bi glede na naravo podatka morale vedeti, da je podatek poslovna skrivnost. Razkritje zapisnikov sej UO nepooblaščenim osebam bi povzročilo občutno škodo tako njej kot zunanjim izvajalcem. Postopek oziroma način dogovarjanj o zunanjih svetovalcih in o sklepanju svetovalnih pogodb razkriva način delovanja in ravnanja tožnice in bodoča pogajanja s potencialnimi zunanjimi sodelavci oziroma izvajalci različnih svetovalnih pa tudi drugih storitev. Ker so podatki sestavljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo tožnice in bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti tožnice, je podana tudi izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Javni interes glede razkritja zapisnikov sej UO, ki bi bil močnejši od interesa tožnice in zunanjih pogodbenih izvajalcev (svetovalcev), ne obstaja. Zgolj zanimanje javnosti namreč še ne pomeni avtomatično prevlade javnega interesa. V konkretnem primeru tudi ne gre za podatke o porabi javnih sredstev (tretji odstavek 6. člena ZDIJZ), temveč o razpravi UO glede izbire zunanjih svetovalcev oziroma izvajalcev. Za izvajanje ukrepov iz ZUKSB tožnica oblikuje Sklad za stabilnost bank kot namensko premoženje, ki se uporabi izključno za financiranje ukrepov na podlagi ZUKSB ter kritje izgub iz tega naslova. Pri delovanju tožnice in v predmetni zadevi ne gre za podatke o porabi javnih sredstev in tudi ne za podatke povezane z opravljanjem

javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Tožena stranka tudi ni pridobila stališča morebitnih oškodovanih pravnih oseb in posameznikov, ki so bili omenjeni v zapisnikih UO ali so iz njih razpoznavni, ali gre v konkretnem primeru z njihove strani za poslovno skrivnost. Informacijski pooblaščenec je napačno uporabil 2. in 11. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ oziroma ni uporabil določbe 39. in 40. člena ZGD-1 in napačno ugotovil dejansko stanje glede možnosti nastanka občutne škode za tožnico. Po določbi 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, za kar gre v konkretnem primeru. Razkrivanje vseh osebnih podatkov posameznikov v vseh dokumentih je neutemeljeno, ker nasprotuje pravilom ZVOP-1 o varstvu osebnih podatkov. Posledično niti pravila delnega dostopa po 7. členu ZDIJZ ne morejo priti v poštev. Tožnica meni, da so podane vse predpostavke, da sodišče v zadevi, skladno z določbami 65. člena ZUS-1, odloči v sporu polne jurisdikcije ter izpodbijano odločbo s sodbo spremeni tako, da zavrne pritožbo in zahtevo prosilke za dostop do zapisnikov sej UO tožnice. Sodišču predlaga, da tožbi ugodi ter izpodbijano odločbo odpravi in odloči, da se pritožbo zavrne oziroma podredno, da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v nov postopek, v obeh primerih pa naloži toženi stranki, da tožnici plača vse stroške postopka v roku 15 dni, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

5. Tožena stranka v odgovoru na tožbo poudarja, da je tožnica na prvi stopnji sama odločala na podlagi ZDIJZ že 2. 4. 2014, torej pred uveljavitvijo ZDIJZ-C (dne 17. 4. 2014). Člen 1.a ZDIJZ v času odločanja na prvi stopnji sploh še ni obstajal. Tožnica je zavezanka za dostop do informacij javnega značaja v skladu s prvim odstavkom 1. člena ZDIJZ, glede na kriterije za opredelitev pojma osebe javnega prava, ki sta jih razvili teorija in sodna praksa (npr. sodbe Vrhovnega sodišča RS št. X Ips 638/2008 z dne 20. 5. 2009, št. II U 65/2009 z dne 8. 6. 2011 in št. I Up 1126/2006-2 z dne 12. 9. 2007 ter sodbe Upravnega sodišča RS št. 167/2006-16 z dne 11. 5. 2006, sodba št. I U 1821/2009 z dne 24. 11. 2010 in št. III U 523/2010 z dne 23. 5. 2011). Razvrstitev je odvisna od celote značilnosti in razmerij pravnega subjekta. Temeljni elementi za identifikacijo oseb javnega prava so: 1. način ustanovitve (javnopравни akt), 2. namen delovanja (zasledovanje javnih ciljev), 3. izvajanje javnih nalog (v javnem interesu), 4. odgovornost za obveznosti (s strani države in državi), 5. prevladujoča vloga države v organih upravljanja (ne le kot delničarke, ampak tudi kot oblastnega organa), 6. narava funkcij oziroma delovanja (javnoppravna narava) in 7. način financiranja (javna sredstva). Iz določb 3., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 15., 16., 18. in 19. člena ZUKSB in sodne prakse izhaja, da je tožnica, čeprav je organizirana kot delniška družba, pravna oseba javnega prava. Tožena stranka je v izreku in v obrazložitvi izpodbijane odločbe jasno navedla, da so predmet zahteve prosilke le deli zapisnikov, ki jih je v izreku in v obrazložitvi izpodbijane odločbe na str. 3 – 5 določeno in natančno opredelila. O

preostalih delih zapisnikov, kot tudi o zapisniku, ki ni vseboval podatkov o zunanjih svetovalnih pogodbah, tožena stranka ni odločala, saj bi s tem prekoračila zahtevo prosilke. Prosilka je v okviru svoje zahteve v celoti uspela, zaradi česar je tožena stranka njeni zahtevi v celoti ugodila. Zato z izrekom ni zavrnila dostopa do preostalega dela dokumentov, saj o njih ni odločala. V izpodbijani odločbi se je jasno opredelila do neizpoljenosti objektivnega in subjektivnega kriterija poslovne skrivnosti. Glede tožnice se ne more govoriti o njenem konkurenčnem položaju na trgu, ker je *sui generis* subjekt javnega prava, ki izvaja javne naloge in niti ne nastopa na trgu v klasičnem pomenu. Potek postopkov za izbiro zunanjih izvajalcev je (in mora biti) v javnem sektorju jasen in predvidljiv. Predmet zahteve so bili deli zapisnikov, ne pa dokumenti zunanjih izvajalcev. V tem kontekstu se tožnica ne more sklicevati na izjemo notranjega delovanja po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Na to izjemo se tudi ni sklicevala niti na prvi niti na drugi stopnji. Javnost mora biti seznanjena z načini oziroma postopki izbire zunanjih izvajalcev, ki v imenu in za račun tožnice opravljajo javnopravne naloge. Ker tožnica ni ugotovila obstoja izjem od prostega dostopa po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, niti ni mogla izvesti t.i. testa interesa javnosti, ker sploh ni imela med čim tehtati. Glede razkritja osebnih podatkov ZGD-1 določa javnost imen in priimkov članov organov delniških družb, torej tudi članov UO. V odločbi št. U-I-298/04 je Ustavno sodišče RS zavzelo stališče, da se podatki o samostojnih podjetnikih posameznikih in o osebah, ki so registrirani za samostojno opravljanje dejavnosti na trgu (npr. novinarji, umetniki ...), ne štejejo kot osebni podatki, in sicer v delu, ko se podatki nanašajo na delo teh oseb. Ker gre za ustaljeno prakso, tožena stranka tega pravnega vprašanja v izpodbijani odločbi ni podrobneje razdelala, ampak je le navedla razloge, zaradi katerih teh osebnih podatkov ni štela za izjemo od prostega dostopa iz 3. točke 6. člena ZDIJZ. Ob dejstvu, da je prosilka novinarka, in ustaljeni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice (npr. Sunday Times proti Združenemu kraljestvu in Goodwin proti Združenemu kraljestvu), ki v okviru 10. člena EKČP še posebej neomejujoče varuje svobodo tiska v primerih, kadar poroča o temi, ki je v izrazitem interesu javnosti, tožena stranka poudarja, da ima javnost pravico, da kritično presoja način izbire prvega človeka tožnice. Glede na navedeno predlaga, da sodišče tožbo zavrne.

6. Stranka z interesom na tožbo ni odgovorila.

K I. točki izreka:

7. Tožba je utemeljena.
8. V konkretnem primeru je za tožnico najprej sporno dejstvo, da jo tožena stranka šteje za osebo javnega prava in posledično kot zavezanko za dostop do IJZ po določbah 1. člena ZDIJZ. Glede tega je sodišče že v sodbi opr. št. I U 1288/2014

podalo obširno razlago zakaj ima tožnica status pravne osebe javnega prava.¹ Tako je očitno svoj status leta 2014 ocenila tudi tožnica, ko je zahtevo prosilke za dostop do zahtevanih dokumentov, obravnavala na podlagi 21. in 22. člena ZDIJZ kot zahtevo za dostop do IJZ in o njej odločila po vsebini ter izdala prvostopenjsko odločbo dne 2. 4. 2014, torej pred uveljavitvijo ZDIJZ-C (dne 17. 4. 2014), na kar upravičeno opozarja tožena stranka. Da je tudi tožnica štela, da je zavezanka za posredovanje podatkov na podlagi določbe 1. člena ZDIJZ kot pravna oseba javnega prava, tako izhaja iz njenega konkludentnega ravnanja – izdaje odločbe na podlagi določb ZDIJZ pred uveljavitvijo novele ZDIJZ-C. Glede na navedeno sodišče šteje, da v konkretni zadevi ni sporno, da je tožnica zavezanka po 1. členu ZDIJZ.

9. Izpodbijana odločba je izdana v ponovljenem postopku s skladu s četrtem odstavkom 64. člena ZUS-1. Tožena stranka je v primeru odprave izpodbijanega akta ter vrnitve zadeve v ponovno odločanje upravnemu organu pri svoji odločitvi vezana tako na razlago sodišča glede uporabe materialnega prava kot tudi na stališča sodišča v zvezi z izvedbo upravnega postopka. Ta vezanost sicer ni absolutna (glej npr. sklep VS RS X Ips 169/2010 z dne 25. 5. 2011), vendar lahko tožena stranka od nje odstopi le izjemoma, ko se pojavijo za to utemeljene pravne okoliščine, ki so posledica sprejetja drugih pravnih aktov zakonodajalca ali pristojnih sodišč (npr. če je v trenutku ponovnega odločanja s strani upravnega organa treba uporabiti kasneje spremenjen materialni zakon, če je prišlo do razveljavitve zakona s strani Ustavnega sodišča ali če je stališče sodišča prve stopnje v nasprotju s stališčem, ki ga je v zvezi z razlago predpisa evropskega prava zavzelo Sodišče Evropske unije v postopku predhodnega odločanja ali s kasnejšim stališčem Vrhovnega sodišča, ki ga je sprejelo v bistveno enakem primeru).² Tožena stranka je v konkretnem primeru pri odločanju delno upoštevala stališče Upravnega sodišča RS iz sodbe opr. št. I U 1288/2014 in pozvala prosilko na razjasnitev katere dokumente dejansko zahteva. Ni pa upoštevala stališča sodišča glede dolžnosti povabiti v postopek osebe, na katere se osebni podatki v zahtevanih zapisnikih sej UO nanašajo. Navedena kršitev ni vplivala na odločitev v konkretnem primeru, saj je sodišče tožbi ugodilo že iz drugega razloga. V ponovljenem postopku pa bo tožena stranka morala upoštevati nova določila a26a. člena ZDIJZ (novele ZDIJZ-F), ki so dodatno uredila vprašanje stranske udeležbe v postopkih dostopa do IJZ.
10. Po določilu 128. člena ZUP sme pristojni organ v stvareh, v katerih je po zakonu ali naravi stvari za začetek upravnega postopka potrebna zahteva stranke, začeti in

¹ Glej 8. točka obrazložitve sodbe in sklepa opr. št. I U 1288/2014.

² Sodba Vrhovnega sodišča RS opr. št. I Up 183/2016 z dne 29. 6. 2016;

voditi postopek le, če je taka zahteva podana (enako tudi 12. člen ZDIJZ). Pri tem je organ na strankino zahtevo vezan in ne sme odločati preko njene meje. Navedeno velja tudi za drugostopenjski organ (četrti odstavek 27. člena ZDIJZ v zvezi s prvim odstavkom 253. člena ZUP).

11. Iz izpodbijane odločbe in upravnih spisov izhaja, da je prosilka v dopolnitvi svoje zahteve dne 19. 6. 2017 zahtevala le vpogled v določene dele zapisnikov sej UO DUTB. Tožena stranka je v konkretnem primeru s tem, ko je tožnici naložila, da prosilki pošlje fotokopije v izreku naštetih dokumentov, odločala preko meje postavljene zahteve, s čimer je kršila prvi odstavek 253. člena ZUP. Ker v postopku izdaje upravnega akta niso bila upoštevana pravila postopka, kar je vplivalo na pravilnost in zakonitost odločitve, je s tem podana bistvena kršitev pravil postopka, zato je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijani upravni akt odpravilo (3. točka prvega odstavka 64. člena ZUS-1), ter v skladu s tretjim odstavkom 64. člena ZUS-1 zadevo vrnilo organu, ki je izpodbijani upravni akt izdal, v ponoven postopek. Sodišče je v zadevi odločilo brez glavne obravnave, ker je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov ugotovilo, da je treba tožbi ugoditi (1. alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1), tožeča stranka pa v tožbi in pripravljalni vlogi tudi ni predlagala izvedbe glavne obravnave.
12. Tožnica je v tožbenem zahtevku izrecno predlagala, da sodišče odloči v sporu polne jurisdikcije, saj meni, da podatki v spisu dajejo za to zadostno podlago. Sodišče ni sledilo njenemu predlogu, saj za odločanje v sporu polne jurisdikcije niso izpolnjeni vsi pogoji. Za odločanje v sporu polne jurisdikcije morajo biti izpolnjene vsaj tri predpostavke (poleg okoliščin, ki jih zakon navaja kot pogoj za sojenje v sporu polne jurisdikcije): protipravnost akta, kršitev pravice tožnika in tožbeni zahtevek na odločitev o stvari.³ V konkretnem primeru pa sodišče obstoja druge predpostavke ni ugotovilo.

K II. točki izreka:

13. Če sodišče tožbi ugodi, se tožnici glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni znesek povračila stroškov v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZUS-1). Ker je bila zadeva rešena na seji, tožnica pa v postopku ni imela pooblaščenca, ki je odvetnik, se ji priznajo stroški v znesku 15,00 EUR (prvi odstavek 3. člena Pravilnika). Tožena stranka jih mora poravnati v roku 15 dni od vročitve te sodbe, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od prvega dne dalje do plačila.

³ Zakon o upravnem sporu ZUS-1 s komentarjem, GV Založba, 2008, str. 393;
Brez prvih dveh predpostavk ne more biti ugodilne sodbe, brez tretje pa ne more biti odločanja v sporu polne jurisdikcije.

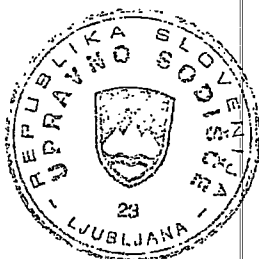
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 6. maj 2020

Predsednica senata:

Liljana Polanec, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirikom
Podpis pristojne sodne osebe: